

Zindandan Mehmed'e Mektup

Gönderen : manolya - 15/06/2008 00:01

ZÝNDANDAN MEHMED'E MEKTUP

Zindan iki hece, Mehmed'im lâfta!
Baba katiliyle baban bir safta!
Bir de, geri adam, boynunda yafta...
Halimi düþünüp yanma Mehmed'im!
Kavuşmak mı?.. Belki... Daha ölmeydim!

Avlu... Bir uzun yol... Tuðla döþeli,
Kýrmýzý tuðlalar altý köþeli.
Bu yol da tutuktur hapse düþeli...
Git ve gel... Yüz adým... Bin yýllýk konak.
Ne ayak dayanýr buna, ne týrnak!

Bir âlem ki, gökler boru içinde!
Akýl, olmazlarýn zoru içinde.
Üstüste sorular soru içinde:
Düþün mü, konuş mu, sus mu, unut mu?
Buradan insan mı çýkar, tabut mu?

Bir idamlýk Ali vardý, asýldý;
Kaydýný düþtüler, mühür basýldý.
Geçti gitti, birkaç günlük fasýldý.
Ondan kalan, boynu bükük ve sefil;
Bahçeye diktiði üç beþ karanfil...

Müdür bey dert dinler, bugün "maruzât"!
Çatýk kap.. Hükümet dedikleri zat...
Beni Allah tutmuş, kim eder azat?
Anlamaz; yazýsız, pulsuz, dilekçem...
Anlamaz; ruhumu geçti bilekçem!

Saat beþ dedi mi, bir yýrtýcý zil;
Sayým var, maltada hizaya dizil!
Tek yekûn içinde yazýl ve çizil!
Ýnsanlar zindanda birer kemmiyet;
Urbalarla kemik, mintanlarla et.

Somurtuş ki bıçak, nâra ki tokat;
Zift dolu gözlerde karanlýk kat kat...
Yalnız seccâdemün yününde þefkat;
Beni kimsecikler okşamaz mâdem;
Öp beni alnýmdan, sen öp seccâdem!

Çaycý, getir, ilâç kokulu çaydan!
Dakika düþelim, senelik paydan!
Zindanda dakika farkýzdýr aydan.
Karýþtır çayýný zaman erisin;
Köpük köpük, duman duman erisin!

Peykeler, duvara mýhlý peykeler;
Duvarda, baþlardan, yaðlý lekeler,
Gömülmüş duvara, baþ baþ gölgeler...
Duvar, katil duvar, yolumu biçtin!
Kanla dolu sünger... Beynimi içtin!

Sükût... Kývrým kývrým uzaklýk uzar;

Tek nokta seçemez dünyadan nazar.
Yerinde mi acep, ölü ve mezar?
Yeryüzü bobaldý, habersiz miyiz?
Günebe göç var da, kalan biz miyiz?

Ses demir, su demir ve ekmek demir...
Ýstersen demirde muhali kemir,
Ne gelir ki elden, kader bu, emir...
Garip pencerecik, küçük, daracýk;
Dünyaya kapalý, Allaha açýk.

Dua, dua, eller karýncalanmýþ;
Ýýldýzlar avuçta, gök parçalanmýþ.
Gözyabý bir tarla, hep yoncalanmýþ...
Bir soluk, bir tütsü, bir uçan buðu;
Ýplik ki, incecik, örer bobluðu.

Ana rahmi zâhir, þu bizim koðuþ;
Karanlýðýnda nur, yeniden doðuþ...
Sesler duymaktayým: Davran ve boðuþ!
Sen bir devsin, yükü ađýrdýr devin!
Kalk ayaða, dimdik dođrul ve sevin!

Mehmed'im, sevinin, baþlar yüksekte!
Ölsek de sevinin, eve dönsek de!
Sanma bu tekerlek kalýr tümsekte!
Yarýn, elbet bizim, elbet bizimdir!
Gün dođmuþ, gün batmýþ, ebed bizimdir!

<http://www.kitapyurdum.com/images/fbfiles/images/nfk.jpg> NECÝP FAZIL KISAKÜREK

=====